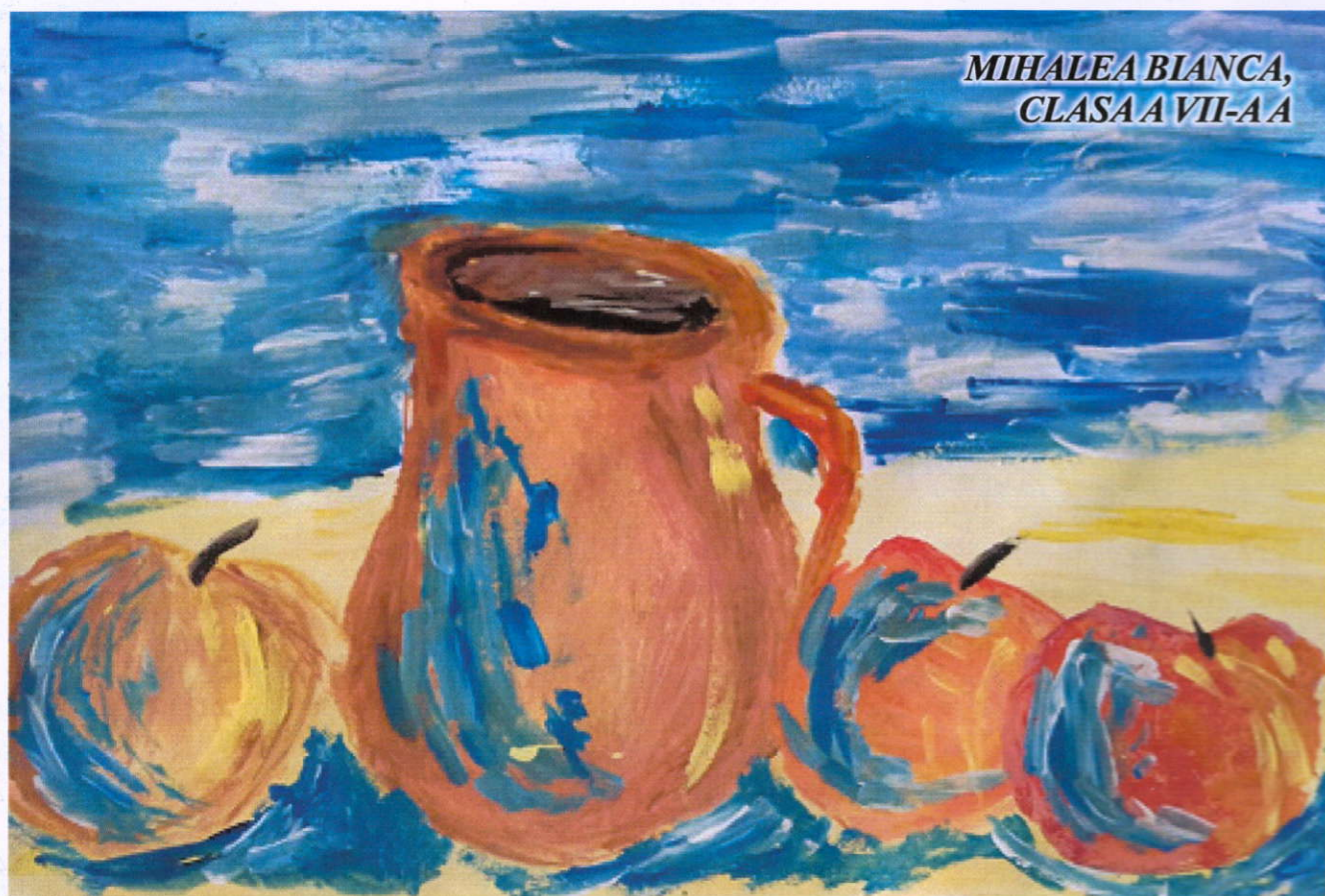

Gimnasium

Nr. 33, Decembrie 2019

Revistă editată de Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

*MIHAELA BIANCA,
CLASA A VII-AA*

DIN SUMAR:

- ✓ FILE DE ISTORIE
- ✓ LECȚII ACTIVE -COPII CREATIVI
- ✓ PARTENERIATE ȘCOLARE
- ✓ ANOTIMPUL EMOȚIILOR
- ✓ TRADIȚII ȘI OBICEIURI
- ✓ REBUSURI ȘI CURIOSITĂȚI

CASETA REDACȚIEI:

Coordonatori:

*Prof.înv.primar Mihai Emil
Prof.înv.primar Stoicescu Elisabeta
Prof. Bătrâncea Victorița
Prof. Vasile Georgeta*

*Bordei Daria-clasa a VIII-a A
Comardici Alina-clasa a VIII-a C
Gustoiu Andreea-clasa a VIII-a D
Papacioc Rareș-clasa a VII-a A*

Colaboratori:

Colaboratori: Neagu Drăguța, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Zamfirache Ioana, Mihai Emil, Oancea Laura, Nicula Mariana, Alexe Viorica, Nae Florica, Vasiloiu Roxana, Vlad Roxana, Dragu Ștefania, Arghiroiu Steluța, Manea Georgeta, Neculae Fănela, Neculae Ion, Ivan Elena, Stoicescu Elisabeta, Lungu Gheorghîța, Tutelcă Gina, Negroiu Ioana, Dobre Emilia, Bică Cornel, Brașoveanu Ionela, Dinu Gica, Chioveanu Alina, Iordache Fabiola, Hagianu Adriana, Petranici Diana, Dragomirescu Anișoara, Bătrâncea Victorița, Neagu Adrian, Răduță Georgeta, Râncă Nicoleta, Ionescu Sorana, Filipache Carmen, Ionescu Maria, Căluță Roxana, Iftode Alina, Stoica Georgia, Popa Mihaela, Stoica Liliana (bibliotecar)

**ECHIPA MANAGERIALĂ: Prof. Stoica Claudia-Valentina - director
Prof. Vasile Georgeta - director adjunct**

O LECȚIE DE VIAȚĂ

Interviu cu doamna profesoară pentru învățământ preșcolar, Lica Briotă

Bordei Daria: Doamna EDUCATOARE, pentru numărul 33 al revistei GIMNASIUM, vă rugăm să ne faceți plăcerea de a ne împărtăși din lunga dumneavoastră carieră de EDUCATOR. Pentru început, câteva cuvinte despre dumneavoastră:

Doamna Briotă Lica: Mă numesc Briotă Lica, absolventă a Liceului Pedagogic Turnu-Măgurele și a Facultății de Psihologie-Sociologie și sunt profesor pentru învățământul preșcolar în cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 3 Slobozia. Din cei 43 de ani ai carierei mele, 32 i-am desfășurat în cadrul acestei școli.

Bordei Daria: Doamna educatoare BRIOTĂ LICA, profesăți de 43 de ani! Ați regretat vreodată că ați ales această meserie?

Doamna Briotă Lica: Deși au fost destule greutăți de-a lungul acestor ani, cu multe schimbări de generații de copii, dar și de părinți, nu regret niciun moment alegerea făcută. Mai mult, de-ar fi să întorc timpul înapoi, cu siguranță aș alege aceeași profesie.

Bordei Daria: Cine sau ce v-a determinat să alegeți acest drum?

Doamna Briotă Lica: Educația este pașaportul nostru pentru viitor, căci ziua de mâine aparține celor ce se pregătesc pentru ea de astăzi.

Alegerea nobilei profesii, pe cât de grea pe atât de

frumoasă, se datorează dascălilor deosebiți pe care i-am avut în școală: o doamnă educatoare minunată și un „Domn Trandafir” în clasele I-IV.

Bordei Daria: Care este cea mai frumoasă amintire a dumneavoastră din acești ani, la catedră?

Doamna Briotă Lica: În toți acești ani au fost foarte multe momente frumoase, dar n-am să pot uita niciodată:

- “Doamna, mi-e sete”;
- “Doamna, vreau la baie”;
- “Doamna, am nevoie de ajutor”;
- “Doamna, Ionel mi-a „fusonat” fișa”...
- “Doamna, doamna, doamna...”

Dar și când un Vladimir îți spune: „Doamna, să știi că și azi te iubesc” sau când „Albinuțele” îți fac o surpriză, organizându-se singure să-ți cânte „La mulți ani, doamna!”, uiți toate relele și vrei să crezi în sinceritatea din ochii unui copil.

De asemenea, bucuria revederii după ani, când copiii din generații diferite vin să viziteze grădinița și pe „doamna”, amintindu-și cu drag de anii petrecuți aici, spunând că sunt la facultate.

Bordei Daria: Se spune că „omul cât trăiește învață”. Ce ați învățat dumneavoastră întâlnindu-vă zilnic cu copiii cei mai mici din școala noastră?

Doamna Briotă Lica: La această întrebare voi răspunde citându-l pe Paulo Coelho: „Un copil poate oricând să-l învețe pe un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stea locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce-și dorește.”

Maria Montessori spunea: să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.

Bordei Daria: Care sunt cele mai importante calități care recomandă un tânăr să urmeze această meserie?

Doamna Briotă Lica: Nu există artă mai frumoasă decât arta educației, spunea Sfântul Ioan Gură de Aur.

În timp ce pictorul și sculptorul creează figuri fără viață, educatorul creează un chip viu, el este „sculptor de suflete”.

De aceea, cei ce-și doresc să urmeze această nobilă profesie trebuie să aibă dragoste pentru cei mici, multă dăruire, creativitate, răbdare și pasiune pentru această profesie. Bucuria de a învăța continuu trebuie să fie motto-ul fiecărui dascăl. Noi trebuie să fim în slujba Măriei Sale, Copilul, altfel nu merităm titlul de Educator.

Bordei Daria: *La final, vă rugăm să adresați un mesaj tinerilor părinți, dar și viitorilor elevi/tineri care vor să devină EDUCATORI.*

Doamna Briotă Lica: Tinerilor părinți aș vrea să le spun că „meseria de părinte” este cea mai grea din lume și la nicio facultate nu se învață. Severitatea este și ea o manifestare a dragostei! Copiii au nevoie de limite și de reguli. Părinții ar trebui să înțeleagă că „a cheltui” timp cu copilul lor este mult mai important, decât să cheltuie bani pentru el.

Fiecare copil este diferit și exact acest lucru îl face să fie special. Ca să-i înțelegem mai bine pe copiii noștri, eu recitesc adesea o poezie dragă mie:

„Unii copii sunt precum niște roabe: trebuie să fie împinși.

Unii sunt precum bărcuțele: trebuie să fie vâslite.

Unii sunt precum zmeiele: dacă nu le ții strâns de sfoară, vor zbura departe, sus.

Unii sunt precum pisicuțele: tare mulțumite când sunt mângâiate.

Unii sunt ca niște remorci: folositoare numai când sunt trase.

Unii sunt precum baloanele: tare ușor de vătămat, de nu le mânuiești cu grijă.

Unii sunt mereu de nădejde și gata să te ajute.” - Schulman Kolumbus

Tinerii care vor să îmbrățișeze această profesie au misiunea de a-i ajuta pe copii să descopere „corola de minuni a lumii”.

„Munca unui educator poate fi asemănată cu a unui grădinar care îngrijește diferite plante. O plantă iubește strălucirea soarelui, altele îi place umbra. Una rodește în sol nisipos, alta în pământ argilos.

Fiecare necesită cea mai bună îngrijire potrivită pentru ea; altfel rezultatul este nesatisfăcător.”

Bordei Daria: *Vă mărturisesc că m-ați fascinat și tare mult mi-aș fi dorit să aflu și mai multe lucruri din bogata dumneavoastră experiență. Dar pentru că timpul este un dușman nevăzut, vă rog să îmi permiteți să „VĂ MULȚUMESC!” în numele tuturor copiilor care au trecut prin*

mâinile dumneavoastră, tuturor părinților cărora le-ați fost bun sfetnic în educația prichindeilor și, nu în ultimul rând, în numele tuturor cadrelor didactice din Școala Gimnazială Nr.3 pentru care, cu siguranță, ați fost și rămâneți un exemplu de profesionalism!

VĂ MULȚUMIM!

**Bordei Daria, Clasa a VIII-a A
Președinte al Consiliului Școlar al Elevilor Junior**

FILE DE ISTORIE

1 Decembrie, Ziua Națională a României

Românii sărbătoresc în fiecare an, la 1 Decembrie, ziua națională a României, ce aniversează **Unirea de la 1 Decembrie 1918**, unirea tuturor românilor într-un singur stat, când, la Alba Iulia s-a semnat unirea provinciilor Basarabia, Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș (care erau teritorii aflate sub stăpânire austro-ungară) cu România.

Alba Iulia a fost aleasă pentru a adăposti între zidurile ei marele eveniment din două motive istorice:

Mihai Viteazul își făcuse intrarea triumfală în Alba Iulia;

Pe același platou al cetății, Horia și Cloșca erau trași pe roată în urma condamnării lor.

Mobilizarea maselor pentru Marea Unire se făcuse, evident, în primul rând prin viu grai, dar și prin presa românească a vremii: „Veniți cu toții la Marea Adunare Națională care se va ține la 1 decembrie în Bălgradul lui Mihai Viteazul. Veniți cu miile și cu zecile de mii! Lăsați pe o zi grijile voastre acasă, căci în această zi vom pune temelie unui viitor bun și fericit pentru întreg neamul nostru românesc”.

Și, într-adevăr, zile bune înaintea datei de 1 Decembrie, toate drumurile și trenurile erau pline de români care veneau la cea mai mare sărbătoare a neamului lor. Trenurile, după cum relatează documentele vremii, erau împodobite cu mlădițe verzi de brad și cu drapele naționale. Pe întreg parcursul drumului spre Alba Iulia nu conțineau chiotele de bucurie și cântecele patriotice: „Deșteaptă-te, române!” „Treceți batalioane române Carpații”, „Ardealul ne cheamă”, „Hora Unirii” etc.

Adunarea de la Alba Iulia s-a ținut într-o atmosferă de sărbătoare. Din toate colțurile țărilor române sosea poporul cu trenul, cu căruțe, călare, pe jos, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu steaguri tricolore în frunte, cântând plini de bucurie. O masă mare de oameni s-a adunat în această zi spre a fi de față la actul cel mai măreț al istoriei românilor. Coloanele entuziaste ale românilor ce umpleau

drumurile spre Alba Iulia se încrucișau cu cele ale armatei germane care, umilite și descurajate, se scurgeau pe căile înfrângerii spre Germania.

Pe porțile cetății, fâlfăie tricolorul român. Poporul trece pe sub poarta lui Mihai Viteazul și se adună pe Câmpul lui Horea.

La ceasurile douăsprezece, din ziua de 1 Decembrie, prin votarea unanimă a rezoluției, Unirea Transilvaniei cu România era săvârșită.

„Unirea acestei provincii românești cu țara mamă este pentru toate veacurile decisă.”

Nu putem vorbi despre un astfel de moment înălțător, fără a aminti despre simbolul național, drapelul, care i-a însuflețit pe români în momente grele de luptă, dar și de bucurie.

Tricolorul este steagul național al tuturor românilor.

Albastrul semnifică seninul cerului, al cugetului și gândirii neamului românesc, credința și puterea cu care suntem legați de pământul patriei.

Galbenul exprimă grandoarea țării, prestigiul și virtutea.

Roșul sugerează sângele înaintașilor noștri vărsat pe pământul românesc de-a lungul veacurilor. El îndeamnă ca dragostea față de neam și de țară să fie la fel de aprinsă ca focul roșului din steag.

*Stancu Eva-Cristina,
Clasa a IV-a A*

Pagini de istorie

Străbunicul meu, Butnariuc Toader, a luptat în Al Doilea Război Mondial, din 1939 până în 1944, sub comanda generalului Ion Antonescu. A fost încorporat ca telegrafist (telefonist) și trimis în linia întâi.

La retragerea din 1944, a fost prins de ruși pe Colinele Iașului și trimis ca prizonier de război în Siberia. Acolo a stat aproximativ 4 ani. În timpul războiului, străbunicul meu a fost rănit la ceafă.

Pentru mine, este o onoare și o mândrie să fiu nepotul lui!

*Butnariuc Ștefan Ionuț,
Clasa a V-a C*

*Costache Miruna,
Clasa a IV-a B*

EXCURSIA LA MAUSOLEUL DE LA MĂRĂȘEȘTI

Îmi iubesc patria mai mult ca orice, de aceea am hotărât să fac o scurtă excursie alături de familia mea la Mausoleul de la Mărășești. Înainte de a ajunge acolo, m-am documentat despre poveștile și istoria pe care le ascunde acest loc magic. Însă nimic nu m-a impresionat mai mult ca momentul în care am pășit înăuntru, deoarece acela era locul unde s-au purtat, propriu-zis, bătălii, unde milioane de oameni au murit pentru patrie.

Am vizitat Mausoleul. Clădirea este impunătoare și își așteaptă în tăcere vizitatorii. De cum pășești pe treptele ei, simți un fior de respect pentru cei ce au luptat pentru țara noastră. Pereții de piatră adăpostesc poveștile de vitejie ale nenumăraților ostași care au luptat cu multă vitejie și curaj pentru câștigarea suveranității naționale.

Numele celor ce și-au pierdut viața acolo este scris pe fiecare mormânt. Generalii sunt așezați în cavouri nemaipomenite, la loc de cinste. Acel moment m-a impresionat cel mai mult, deoarece simțeam durerea celor ce odihnesc acolo, al căror curaj ne-au asigurat pacea și liniștea de care ne bucurăm noi în acest moment. Ghidul care ne însoțea în călătorie le rostea cu mare respect numele. Mi-am dat seama că în vorbele ghidului e multă durere când povestește de curajul, iubirea de patrie, libertatea de care luptătorii au dat dovadă.

Însă în apropierea Mausoleului se află un muzeu magic. Am descoperit acolo colecția de îmbrăcăminte, arme, documente și alte obiecte specifice perioadei Primului Război Mondial. Din dorința intensă de a ne face să înțelegem importanța monumentelor pe care cuvintele sale ne fac să le trăim, ghidul povestește despre inocenții ce au dispărut mult prea devreme dintre noi.

A fost cea mai frumoasă și mai impresionantă excursie în care am fost până acum, deoarece, pentru un moment, am uitat de toate problemele, iar mila și compasiunea pentru cei ce-și duc somnul de veci acolo mi-au amintit că pământul pe care noi astăzi călcăm liberi este udat cu lacrimi, zâmbete, cu dorințe, cu iubiri și cu sânge.

*Nedelcu Florina,
Clasa a VIII-a D*

Limba română

Pentru mine, limba română înseamnă mult, fiindcă ea face parte din mine.

Limba română e limba în care am rostit primele mele cuvinte în primii ani de viață. Fără aceasta, tot ce am învățat, tot ce sunt, tot ce știu, ar fi degeaba. Toate gândurile, opiniile și argumentele mele nu le-aș putea exprima fără acest dulce grai.

Este o limbă sacră, care îți permite să simți lucruri magice, să trăiești întâmplări de neuitat alături de cei mai buni prieteni.

Totul, absolut totul, ce știu, ce am învățat, se învârt în jurul acestei limbi melodioase. Limba română este o pură moștenire, de la daci și romani, până la noi, românii. Ca urmași, avem dreptul și obligația de a păstra această limbă vie, care arde cu flăcări intense în inimile noastre, în inimile românilor.

Fără această limbă ar fi ca și cum nu aș avea patrie, adică aș fi fără identitate, deci nu aș ști de unde vin și încotro mă îndrept.

Limba română este limba mea maternă, e ca un leagăn foarte lent. Acolo unde e puțin ruginit, acea parte reprezintă o greutate, o barieră în viață pe care vrem, nu vrem, o trecem, iar acolo unde există părți perfecte sunt bucuriile vieții, întâmplările de

neuitat, prietenii incomparabile și indestructibile, persoanele care știu să îți pună zâmbetul pe buze și care știu să te asculte când ai nevoie și care te pot ajuta din puținul pe care îl au sau cu sfaturi prietenești.

Limba română este efectiv legată de mine, ca un pom care își prinde rădăcinile în pământ, iar apoi nu se mai mișcă. Această limbă s-a lipit de mine de pe vremea când stăteam pe picioarele mamei mele care îmi cânta pentru ca eu să adorm, iar imediat cum înceta să cânte și încerca să mă pună cu căpșorul pe pernă, numaidecât începeam să plâng și știți de ce? Pentru că nu puteam efectiv să mă despart de vocea duioasă a mamei care cânta într-un grai care părea venit dintr-o altă lume, o lume magică plină de vise dulci și comori ascunse.

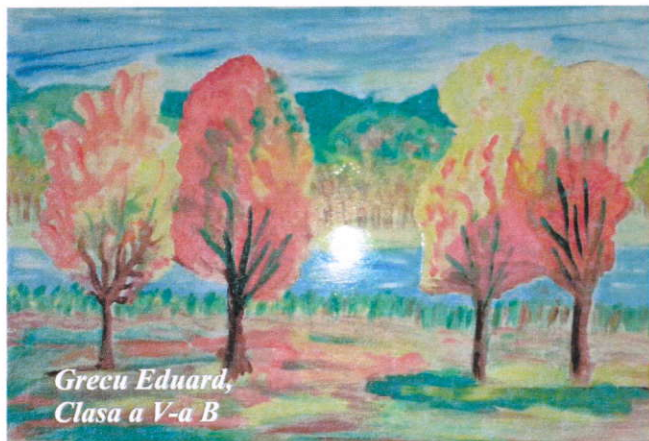
Așa cum am preluat-o de la strămoși, așa trebuie să o dăruim urmașilor noștri. Am primit un dar minunat, limba română, și trebuie să o prețuim, deoarece ea este o mare parte din tot ceea ce suntem în ziua de azi, iar cuvintele ei reprezintă trecutul, prezentul și viitorul meu.

*Elev Toma Flavius,
Clasa a VI-a A*

Țara mea

România-i țara mea,
Tare mă mândresc cu ea.
Are munți, păduri și ape,
Orașe frumoase și sate.

*Burlacu Iulia-Maria,
Clasa I C*

*Greco Eduard,
Clasa a V-a B*

*Petre Andrada
Clasa a III-a D*

Mândru că sunt român

Trăiesc într-o țară frumoasă, cu oameni muncitori și frumoși. Sunt mândră că trăiesc aici. Țara mea are munți înalți cu păduri ca smaraldul, dealuri cu mireme de struguri, câmpii aurite cu lanuri de grâu. Avem tradiții moștenite de la străbuni, colinde frumoase, obiceiuri pe care nicio țară nu le are. Sunt tare mândră de țara mea, deoarece aici avem sportivi buni care au ridicat steagul țării mele pe cele mai înalte culmi.

Românii își iubesc țara și își ajută întotdeauna semenii. Suntem un popor unit și arătăm lucrul acesta în fiecare an pe 1 Decembrie, când este ziua

țării noastre. Patria noastră este pământul pe care trăim în unitate și frăție. Aici vorbim românește, respectăm tradițiile și luptăm ca să salvăm spiritul românesc. Apărându-ne țara, prețuind-o și dăruindu-i inima și viața-ntregă ajutăm să ne salvăm ca neam.

Sunt foarte multe de spus despre această țară minunată, dar cel mai important lucru este că sunt ROMÂN, simt și gândesc românește și nimeni nu va putea schimba asta.

*Radu Cristina,
Clasa a VI-a B*

România - țara mea, tărâm de vis

Chipul soarelui luminează tot orizontul. Acesta își menține fruntea de aur toată ziua spre înaltul cerului. Așa sunt zilele de vară din România. Iarna, natura parcă îngheață, însă nimic nu te face să nu te bucuri de peisajele mirifice. România primește oameni noi, străini, dornici să cunoască frumusețile țării noastre.

România este țara portului tradițional, țara datinilor și țara în care poporul românesc este unit, este doar un stat, numit România. În fiecare an, pe 1 Decembrie, românii sărbătoresc ziua lor, ziua noastră, a tuturor românilor. Pentru mine, România este casa în care am învățat să trăiesc, să descopăr noutăți. Toți românii sunt o mândrie națională. Țara noastră este atât de bogată! Are munți înalți ca smaraldul, dealuri cu bogății de struguri, câmpii cu lanuri de grâu, porumb și ne mândrim cu Delta Dunării, care este declarată o rezervație naturală, una dintre minunățiile naturale ale României. La mare putem observa priveliști unice, la care nu ai vrea să mai renunți. Nisipul fin, briza mării, soarele care parcă îți stă în palme... Toate te fac să te simți acasă! Oriunde ai merge găsești atracții turistice, cum ar fi: mănăstiri, biserici, grădini botanice, palate, castele, case memoriale, toate dedicate istoriei țării. Oriunde te-ai duce, orice colțișor al României, te-ar marca!

Toată lumea trebuie să fie conștientă că trăim într-o țară minunată, de aceea trebuie să o prețuim, să luptăm pentru binele țării și să nu plecăm din țara noastră!

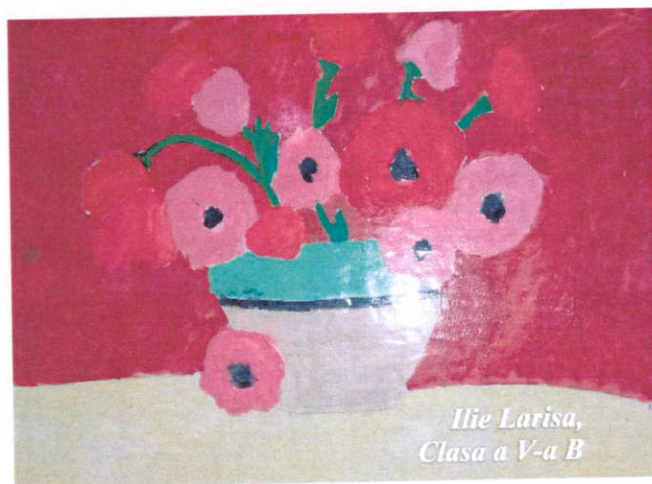
Fiți mândri că sunteți din România! Fiți mândri că sunteți români!

101 ani, de la Marea Unire!

*Comardici Alina,
Clasa a VIII-a C*

*Sturzoiu Maria,
Clasa a VII-a A*

*Ilie Larisa,
Clasa a V-a B*

Un vis împlinit

1 Decembrie este o zi de sărbătoare pentru tot neamul românesc, o zi specială când în 1918 s-au unit provinciile românești și România a devenit un stat unitar. Marea Unire este cea mai frumoasă pagină din istoria țării și anul acesta s-au împlinit 101 ani de la acest eveniment, moment crucial pentru români. Este un prilej de cinstire a celor care au luptat pentru acest vis. Românii sărbătoresc participând la paradele militare, concerte în aer liber, spectacole.

Teritoriul nostru a fost dorit de toate națiile din jur, datorită faptului că România este cea mai frumoasă țară din lume, cu un relief variat, ieșire la Marea Neagră, câmpii întinse, munți bogăți în petrol, gaze, aur și cărbune. Când facem călătoria, ca turist, simți nevoia să faci popasuri dese și să te bucuri de priveliștea din jur, să te plimbi de-a lungul unui râu, pe cărările de munte, să inspiri aer curat și să admiri toate frumusețile acestui loc unic în lume.

Suntem vestiți pentru Sfinxul din Carpați, cu forma lui unică; Delta Dunării, unică în Europa, Vulcanii Noroioși, Peștera Urșilor - unică în lume, Piatra Craiului cu creste semețe, unice prin varietatea lor. În orice parte a țării ajunge un turist, se poate bucura de minunatele noastre frumuseți ale naturii. Frumusețile țării atrag anual mii de oameni veniți de pe tot globul, dornici să cunoască istoria noastră cu legendele ei (Dracula), ospitalitatea și mâncarea tradițională.

1 Decembrie 1918 a făcut posibil faptul că noi, românii, ne putem bucura de tot ce aparține acestui teritoriu alături de cei care vor să ne viziteze și să ne cunoască.

1 Decembrie 1918 - moment crucial pentru români.

*Mihoc Larisa Maria,
Clasa a VIII - a C*

Timpul liber

Majoritatea timpului meu liber îl petrec jucând fotbal. Practic acest sport de trei ani, ani în care am evoluat și am devenit mai bun. Pentru mine, fotbalul este ceva unic, nu doar un sport, este un joc de echipă în care toți membrii trebuie să fie uniți, în primul rând.

Este un joc frumos, dar și greu. Dacă credeți că a face fotbal, a câștiga competiții și a da multe goluri este ceva ușor, lucruri pe care oricine le poate face, v-ați înșelat!

În spatele meciurilor, golurilor este o muncă imensă: antrenamente peste antrenamente, multe eșecuri până la victoriile pe care le vedeți voi, multe lacrimi la fiecare meci pierdut, dar și multe bucurii la fiecare gol, antrenament, meci sau cantonament.

Este un efort mare, însă ceea ce mie îmi place cel mai mult este că acest sport numit „fotbal” îmi

aduce mereu zâmbetul pe față.

Voi munci din greu, voi îndura mult, însă voi face tot ce va fi nevoie și cu siguranță voi ajunge cum mi-am dorit: UN MARE FOTBALIST!

*Tăbârcă Cristian Mihai,
Clasa a II-a C*

Învață de la toate !

Poezia „Învață de la toate” scrisă de poetul creștin Traian Dorz

„Învață de la apă să ai statornic drum,
Învață de la flăcări, că toate-s numai scrum.
Învață de la umbră să taci și să veghezi,
Învață de la stâncă cum neclintit să crezi.

.....”
este continuată într-un mod cât se poate de original de elevii clasei a III-a D:

*

Învață de la îngerii să mângâi în somn copiii,
Învață să zâmbești ca stelele lucioase,
Învață să te rogi de zile luminoase!

Denisa Zarioiu

*

Învață de la păsări să zbori în ceru-nalt,
Învață de la pom să ai rodul bogat,
Învață de la miel să zburzi peste imaș
Și ca un ghiocel să fii mereu gingaș!
Învață de la frunză că totu-i trecător
Și-n viața asta toată să treci...
Ca fulgul de ușor!

Iulian Raicu

*

Învață de la păsări să fii liber mereu,
Învață de la viață că timpul este al tău,
Învață de la albină să fii harnic ca ea
Și-n viață de la toate, căci toate te vor ajuta!

Sophia Filipache

*

Învață de la câine să fii mereu loial,
Învață de la ploaie să fii mereu curat,
Învață de la soare să strălucești mereu,
Învață de la lună să fii acolo, sus,
Învață de la MAMA cum să iubești nespul!

Ioana Caloean

*

Învață de la păsări cum să zbori lin în zare,
Învață de la miel cum să fii blând sub soare,
Învață de la cal povara grea s-o duci
Și drumul drept mereu s-apuci.

Darius Costea

*

Învață de la râu să nu te-ntorci din drum
Să fii mereu statornic, să ajungi om bun.

Învață de la flori să fii un om frumos
Învață de la câine să fii mereu haios.

Învață de la păsări să te trezești mereu în zori,
Învață de la nori ca peste orice necaz să zbori.
Învață de la umbră să îți știi locul tău,
Învață de la soare să iubești lumea mare!

Luiza Maria Oprea

*

Învață de la plante cum mare să tot crești
Și de la mândrul soare, mereu să tot zâmbești!
Învață de la munte cum mândru tu să fii
Și de la Marea - mare la mal să tot revii!

Diana Sandu

*

Învață de la stele să strălucești mereu,
Învață de la mama să fii grijuliu mereu.

Mara Dragomir

*

Învață de la copii să ai chip luminos,
Învață de la papagal să fii frumos.
Învață de la părinți să fii mereu iubitor
Învață de la prieteni să oferi cu mult dor.

Andrada Petre

*

Învață de la păsări să te ridici mai sus,
Învață de la viață că timpul este dus.
Învață de la albină să fii harnic ca ea,
Și-n viață de la toate, că viața este grea.

Ștefania Badea

*

Învață de la soare cum să strălucești,
Învață de la ploaie cum să oglindești.
Învață de la toate că totu-i trecător
În lumea asta mare, toți suntem muritori!

Eduard Popica

*

Învață de la soare
În jur să luminezi,
Învață de la stele
Pe toți să îi veghezi!

Mario-Darius Gaidaenco

Al cui ești tu?

Nu e ușor să nu ai părinții aproape de tine. Nici pentru Robert nu a fost. Părinții lui au plecat în străinătate când avea patru ani, lăsându-l în grija bunicului său.

Într-o zi, Robert a vrut să îi cumpere bunicului său medicamente, dar, pe drum, copiii s-au luat de el. Băiatul era trist când a ajuns acasă, dar nu pentru că s-au luat ceilalți de el, ci pentru că nu i-a luat pastile bunicului său.

În prima zi de școală, Robert a adus doar trei flori pentru doamna învățătoare. Când a văzut învățătoarea ce „bucet” i-a adus, a fost scârbită. Măcar Robert nu era singur, avea un prieten, Florin. Dar asta nu schimba faptul că doamna învățătoare îl voia pe Robert la Casa de copii. A găsit oportunitatea ca dorința ei să fie îndeplinită, atunci când bunicul băiatului s-a îmbolnăvit. A sunat și l-au luat pe Robert. Povestea lui a fost împărtășită și la televizor, dar ce a spus Robert a șocat. În camera lui era un „șef” care nu îl lăsa să meargă la masă.

Când s-a făcut bine bunicul, băiatul a putut merge la el acasă. Și ce surpriză a avut! Un om bogat a venit să-l adopte pe Robert, însă el a refuzat. În schimb, bărbatul amabil i-a oferit niște cadouri. Totuși, nimic nu schimba faptul că părinții lui Robert nu le-au mai trimis bani și că au furat dintr-un magazin, ajungând astfel la pușcărie. Dar, nu era nimic ce omul mărinimos nu putea face. I-a oferit lui Robert și bunicului său șansa de a merge să își vadă părinții. Așa au și făcut, dar când s-au întors acasă, Robert a trebuit să meargă la școală. Robert a scris o carte, iar învățătoarea lui l-a ajutat să o publice și să fie cunoscut la numai șapte ani. Robert s-a reîntâlnit cu mama sa, de data aceasta definitiv și au trăit fericiți.

Pentru mine, Robert este un exemplu, deoarece nu a renunțat la visul de a fi scriitor. În ciuda faptului că părinții lui nu i-au fost alături trei ani, Robert a reușit să scrie și să citească. Bunicul său i-a fost sprijinul necesar și amândoi au reușit să treacă peste momentele grele. Dacă Robert nu ar fi spus telespectatorilor ce se întâmplă la Casa de

copii, el ar fi fost tot acolo. Dacă nu ar fi avut bunic grijuliu, nu ar mai fi devenit scriitor. Dacă omul ciudat de amabil nu s-ar fi oprit în fața casei lor, Robert nu ar mai fi avut cărți, caiete, laptop, jucării și multe altele.

Ar trebui ca noi toți să îl avem ca exemplu, iar când dăm de situații neplăcute să cerem ajutor și să trecem peste ele. Ar trebui să fim prieteni buni ca Florin și generoși. Dacă ne-am susține unii pe alții, am putea fi ca bunicul grijuliu.

Robert a fost iertător și și-a iertat părinții și i-a primit cu brațele deschise. El nu și-a judecat părinții, chiar dacă aceștia nu au făcut ce este bine. Nu trebuie să ne judecăm părinții.

În concluzie, ar trebui să fim iubitori, iertători, să nu avem pică pe cineva, la fel cum nici Robert nu s-a supărat pe doamna învățătoare și nici pe copiii răutăcioși. Trebuie să avem grijă de cei care au nevoie și să trăim în pace.

Dumitru Veronica Patricia- *Reflecție personală, plecând de la împlinirea a 30 de ani de la aprobarea de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la data de 20 noiembrie 1989 a Convenției asupra Drepturilor Copilului.*

Clasa a VI-a A

Dumitru Veronica Patricia,
Clasa a VI-a A

Copilăria părinților mei

Părinții mei și-au petrecut copilăria în timpuri mult diferite de cele în care trăim noi astăzi.

Îmi povestesc adesea că în acea vreme totul era mai sigur, mai stabil și oamenii erau inocenți. Erau multe lipsuri în ceea ce privește mâncarea, dar siguranța acelor vremuri compensa, parcă, totul.

Părinții mei ne-au învățat pe mine și pe sora mea multe dintre jocurile care le umpleau lor timpul. Cel mai mult ne plac *Țintar*, *Șotronul*, *Rațele și vânătorii*.

Tatăl meu și astăzi povestește cu nostalgie de vacanțele petrecute la bunici, alături de câinele său, Haiduc, iar mama își amintește cu drag de zilele de vară când, împreună cu prietenele ei se juca cu păpușile, croindu-le în fiecare zi hăinuțe din tricourile lor vechi.

Cred că părinții mei au avut o copilărie foarte fericită, în care tableta, telefonul și jocurile pe calculator nici nu existau.

Huzea Costas Gabriel,
Clasa a VI-a A

Copilărie fericită

Zilele s-au destrămat
Ca un fir de ață albastră.
Orele s-au încurcat,
Timpul parcă ne așteaptă.

Noi, copii de pretutindeni,
Ne jucăm zglobii pe stradă
Și țipăm de bucurie,
Toată lumea să ne vadă.

Și de-odată-n gălăgie,
O pisică cam poznașă
Vine foarte supărată
Că a călcat-o Dan pe coadă.
Țopăie și se-nconvoaie,
Dar cu noi ea tot se joacă.

Dumitrache Denis,
Clasa a III-a A

Începutul

Totul a început în clasa întâi... Mergeam spre poarta școlii, eram atât de speriată că nu știam pe nimeni din noua mea clasă. Când am intrat, am văzut o grămadă de priviri îndreptate către mine, dar cea mai frumoasă și caldă privire era cea a unei doamne care stătea după catedra din fața tablei unde era scris frumos cu litere de mână „Bun venit la școală!”.

Fiind mai emotivă, am început să plâng atunci când a plecat mama, dar o voce blândă pe care nu o să o uit niciodată a reușit să mă calmeze. O doamnă simplă și originală, așa a fost mereu doamna învățătoare. Niciodată nu i-a plăcut să fie în centrul atenției. Cu ajutorul dânsi am învățat să citesc și să scriu. Când eram tristă, aceasta zâmbea la mine și încerca să mă consoleze. Când mergeam la concursuri, chiar dacă luam punctaj mic, niciodată nu se supăra pe niciunul dintre noi. Se supăra atunci

când vedea că nu avem ambiția de a ne perfecționa. Ochii albaștri ai dânsi ne aduceau căldură în suflete atunci când se uita la noi. Privirea blândă și caldă a doamnei nu o voi uita niciodată. În clasa a IV-a, când ne-am despărțit de dânsa, a plâns odată cu noi. Mi-am dat seama că este o fire emotivă. Până atunci nu a mai plâns în fața noastră. Nu voi uita niciodată clipele minunate petrecute cu aceasta. Chiar și acum în clasa a VIII-a, dânsa se interesează de situația noastră școlară și se supără când vede că nu avem note bune. Încă mă gândesc la dânsa, iar atunci când o văd, ochii mi se umplu de lacrimi. În clasa a V-a, am întâlnit o alta persoană minunată, este vorba de doamna diriginta. Când am ajuns la școala în clasa a V-a, eram atât de curioasă și aveam dorința de a o cunoaște cât mai repede. Intrând în clasă, o voce caldă ne-a întâmpinat pe toți. Privirea sa blândă și

ochii albaștri în contrast cu zâmbetul cald al acesteia ne-au ajutat să ne adaptăm foarte repede. Cu ajutorul doamnei diriginte, ne-am dezvoltat foarte mult, atât pe plan emoțional, cât și educațional. Toate momentele petrecute cu dânsa vor rămâne în gândul nostru de fiecare data când vom veni în vizită la școală. Acum este momentul cel mai greu, momentul în care ne vom lua bun rămas de la dânsa. Anul viitor nu voi mai colinda holurile școlii care ne-a găzduit timp de opt ani. Cu siguranță unii dintre noi vom mai veni să le vizităm pe cele două persoane minunate pe care le-am cunoscut în acești opt ani. Îmi va fi dor de fiecare colțisor al acestei clădiri, dar

și de fiecare profesor care ne-a ajutat să ne facem o viziune despre ce înseamnă viața. Toți profesorii pe care i-am cunoscut în acești ani sunt minunați. Voi trece cu drag pe lângă această clădire care m-a format ca om.

În acest moment, nici nu vreau să mă gândesc că îmi voi părăsi colegii și această clasă minunată în băncile căreia mi-am creat multe amintiri. În aceste ultime luni pe care le voi mai petrece aici, nu mă voi gândi deloc la ultimul clopoțel.

*Ștefan Larisa,
clasa a VIII-a C*

Decizia vocațională

Mulți dintre adolescenți sunt nehotărâți în privința alegerii profilului pe care îl vor urma și caută ajutor pentru a se putea decide. În procesul de decizie vocațională, există o mulțime de factori, printre care și familia, profesorii sau prietenii. Aceștia pot și au datoria de a contribui la procesul consilierii vocaționale prin sprijinirea adolescenților în alegerea liberă a viitoarei cariere, eliminarea stereotipurilor și a prejudecăților cu privire la muncă, susținerea formării profesionale.

Părinții trebuie să se asigure că își vor sprijini copilul să ia o decizie liberă, conformă cu aspirațiile acestuia și să nu-și impună punctul de vedere sau profesia ca model. În sprijinirea copiilor, în vederea alegerii carierei, părinții trebuie să cunoască temerile, ezitățile, succesele copiilor; să ofere sugestii, dar să nu le impună; să își trateze copiii cu respect și să aibă încredere în interesele lor; să fie informați în ceea ce privește ofertele de educație și formare; să-și încurajeze copiii în conturarea intereselor profesionale.

Să ne hotărâm ce liceu/ profil să urmăm este una dintre cele mai importante decizii pe care le luăm pe parcursul vieții. Dar cum luăm această decizie? Principalele criterii de care ar trebui să ținem seamă la alegerea liceului/ profilului sunt:

Media- Bineînțeles, media stă la baza tuturor opțiunilor. Ar trebui să alegem liceele a căror medie de admitere este mai mică decât a noastră sau mai mare cu cel mult 50 de sutimi. Aceasta variază de la an la an.

Profesia dorită – Uneori suntem animați de dorința de a lucra într-un anumit domeniu, de faptul că unii prieteni au ales acel profil și ne dorim să-i

însoțim la liceul către care s-au îndreptat. Toate acestea sunt motive deloc de ignorat, căci vorbesc despre o motivație puternică.

Profilul preferat – Dacă preferăm să rezolvăm o problemă de matematică în loc să citim o carte sau să compunem o poezie, atunci, cu siguranță, profilul real este pe placul nostru. În schimb, dacă preferăm să ne relaxăm citind sau compunând, ori limbile străine ne atrag ca un magnet, atunci profilul uman ne este cu siguranță sortit.

Promovabilitatea la Bacalaureat – Înainte de a alege liceul, putem căuta rezultatele obținute la Bacalaureat în anul precedent. Dacă acestea se ridică la nivelul așteptărilor noastre, atunci acel liceu poate fi una dintre opțiuni.

Colectivul – Acesta diferă de la un liceu la altul. Trebuie să ne asigurăm că în acel liceu vom găsi persoane cu care vom putea colabora cu plăcere și de la care avem ceva de învățat. În mod specific avem nevoie de informații despre noi și despre profilul ales. Este important să fim siguri de ceea ce știm să facem, ce putem să facem și ce ne dorim să facem. Este esențial să conștientizăm: interesele personale, trăsăturile de personalitate, nivelul de inteligență, valorile personale, cunoștințele și abilitățile personale. Este datoria noastră, a celor care luăm astăzi o decizie cu privire la cariera noastră viitoare, să luăm în considerare nu doar informațiile despre sine, ci și informațiile despre profilul vizat, să discutăm toate acestea împreună cu persoanele relevante din viața noastră (familia, profesorii și prietenii). Mult succes tuturor!

*Lazăr Bianca-Andreea,
Clasa a VIII-a C*

CARTEA, prietena mea

Eu cred că o carte este unul dintre cele mai bune lucruri inventate vreodată. Aceasta este un profesor care ne instruește fără mânie sau cuvinte aspre. Dacă te apropii de ea, nu o deranjezi, pentru că nu doarme, iar dacă o întrebi ceva, nu se lasă până nu îți răspunde și îți satisface toate dorințele.

Pe mine, cartea mă ia pe un curcubeu și mă duce în alte lumi. Trăiesc emoții alături de personaje, simt că sunt alături de ele și iau parte la acțiuni uimitoare. Dacă mă port rău cu ea, curcubeul se face alb sau negru și atunci nu mai poate transporta pe nimeni. Dar asta se întâmplă rareori, iar eu o alint mai mult. Atunci, curcubeul mă duce într-o lume cu multe râsete, glume și dansuri.

Prima mea carte am primit-o atunci când mi-a căzut primul dințisor. Am găsit-o sub pernă, iar

atunci am fost supărat, pentru că eu îmi doream o jucărie în locul unei cărți. ” Dar ce să faci, așa-s copiii !!! ” Acum chiar mă bucur când primesc o carte. Cum am primit-o, cum mă duc în pat și citesc câteva pagini, iar dacă subiectul mă acaparează, o las greu din mâini.

Din păcate, aici a coborât curcubeul pe care eu îl dăruiesc. Și nu uitați ceva : cărțile sunt albinele care duc polenul însuflețitor de la o minte la alta.

*Stan Andrei Marius,
Clasa a IV -a B*

VIZITĂ LA SALONUL ANUAL DE CARTE- CENTRUL CULTURAL „IONEL PERLEA” SLOBOZIA

30 octombrie 2019

Dragă Jurnalule,

Mă bucur să am ocazia să scriu într-un jurnal, în sfârșit, astăzi, m-am trezit cu bunăvoie și mă gândeam veselă dacă ceața deasă se va ridica, iar ploaia va aștepta până ajungem înapoi la școală de la Centrul Cultural „Ionel Perlea”.

Este ora 11:40 a.m. și eu sunt deja acolo, așteptându-mi colegii să intrăm și să vizităm Salonul Anual de Carte -2019. Când am intrat,

am fost întâmpinați de câteva doamne foarte drăguțe care ne îndemneau să ne facem permis, iar cu acesta să putem împrumuta orice cărți.

Mă plimbam liniștită printre panourile pe care erau expuse cărțile. Unele erau mai colorate, altele mai subțiri, iar altele mai groase. Citeam titlurile cărților, poate, poate mi se părea ceva mai interesant, sau chiar cunoscut. Prima carte care mi-a sărit în ochi a fost „Câinele, adevăratul meu prieten”. Știam de existența cărții, însă, din păcate, îți mărturisesc, Jurnalule, că nu am văzut decât filmul, dar cu prima ocazie, îți promit că o voi citi cu foarte mare plăcere. Filmul este de departe cel mai bun film vizionat de către mine. Pe lângă aceasta, am văzut că este expusă și cartea numită „Povestea mea” scrisă deghici cine! ... însăși Michelle Obama, în care ne povestește despre cum este să fii Prima Doamnă a Americii, despre experiențele fascinante prin care a trecut, dar nu în ultimul rând și despre greutățile pe care le-a trăit de mică.

După o scurtă introducere a organizatorilor, noi a trebuit să mergem înapoi la școală. Tot drumul m-am gândit la cum este să scrii o carte despre propria ta viață. După părerea mea, chiar interesant! Nu crezi?

Mihai Clara, clasa a VII-a A

SĂPTĂMÂNA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR DONATE

În săptămâna 18-22 noiembrie 2019, noi, elevii Școlii Gimnaziale Nr.3, am hotărât să strângem legume și fructe pe care să le dăruim copiilor care nu își permit întotdeauna să aibă un fruct gustos și sănătos la masă.

S-au strâns foarte multe fructe și legume pe care noi le-am oferit copiilor de la Școala Bora, școala cu care noi avem și un parteneriat.

Dar pentru că noi știm cât de sănătos este să consumăm fructe, am vrut să facem o surpriză și colegilor noștri mai mici de la grădiniță și de la clasele pregătitoare.

Într-adevăr, surpriză! Eu alături de Ioana, Luca și Radu am mers, cu sacoșele pline de portocale, cu un discurs bine realizat despre ce înseamnă un stil de viață sănătos, la colegii noștri mai mici. În timp ce le vorbeam despre acțiunea noastră, îi vedeam cum se bucură și cum își freacă mâinile cu poftă de a mânca un fruct.

Suntem siguri că nu vor uita această zi, iar la anul ei vor fi cei care vor dăruia colegilor lor mai mici!

Nu pot explica în cuvinte fericirea pe care am trăit-o alături de colegii mei.

Cât de ușor poți face fericit pe cineva! Încercați și voi, dragi colegi!

*A consemnat Stan Andrei,
Clasa a IV-a B*

STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS

Sănătatea este un lucru foarte important în viața noastră. Numai fiind sănătoși, vom avea un organism care să funcționeze normal.

Pentru a avea o viață sănătoasă, trebuie să avem înaintea de toate un stil de viață sănătos.

Un stil de viață sănătos nu înseamnă doar o plimbare în parc o oră, două, ci mult mai mult.

În primul rând, trebuie să facem sport, pentru că în momentul antrenamentelor, organismele noastre se oxigenează mai bine. În al doilea rând, trebuie să ne odihnim corect, 7-8 ore pe noapte. Și, nu în ultimul rând, trebuie să înlocuim sucurile cu apa, dulciurile cu fructele proaspete, iar produsele procesate (mezelurile) cu legume proaspete, pește, carne de pui, orez.

Având un corp sănătos, noi ne simțim bine, deoarece starea de sănătate ne face mai optimiști, mai frumoși.

*Ianache Daniel,
Clasa a IV-a A*

*Dobre Anda,
Clasa a VII-a B*

Ai carte, ai parte

*Costache Miruna,
Clasa a IV-a B*

Cititul cărții este tare
Dacă ai o carte mare.
Am citit despre clarinet
Și acum am mult talent.

Am talent și la citit,
Chiar dacă sunt grăbit.
Cartea trebuie să o citești
Ca să știi cum să o folosești.

Dacă citești o carte,
Ai și tu parte.
La concursuri și championate
O să te îmbune toate.

N-ai de ce să nu fii fericit,
Dacă te gândești la citit.
Sunt multe cărți interesante,
Tu să le citești pe toate!

Nu o să te plictisești deloc,
Îți promit eu pe loc.
Apucă-te de o carte
Și-o să vezi că am dreptate!

Dacă tu crezi că-i minciună
N-ai o educație bună.
Citește o carte!
Ca să vezi că ai parte.

*Elevi: Pleșea Ionuț
și Andreea Popescu,
Clasa a IV-a D*

Saxofon și prietenii săi

Iată-l pe Saxofon
Cel mai mare cititor!
Să reținem cel puțin
Faptul că e un delfin.

Cărțile citite
Îi aduc roade în minte.

Lângă el e Ciocârlie,
Cel mai tare scriitor
Cu poveștile din zbor.

Să nu uităm de Baston,
Cel mai cumsecade raton,
Cântăreț la clarinet
Și din când în când poet.

E știut că orice pește,
În borcan, el nu vorbește.

Deci având Saxofon
Prin vecini cam de 2 ani
Un prieten multicolor,
Corcitură de curcan,

Și aflând Saxofon
Că amicul multicolor
I se plictisea de moarte,
I-a făcut cadou o carte.
De atunci acel curcan
Cere zilnic un roman!

*Elevi: Cincă Delia și Mușat Ștefan,
Clasa a IV-a D*

Acasă la furnici

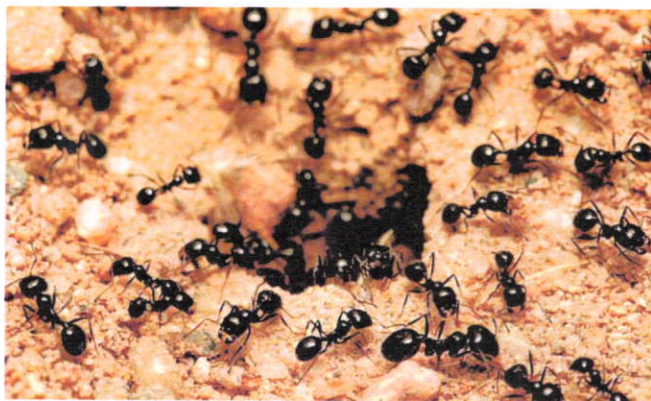
Salut! Eu sunt Furnicel! Am să vă spun o întâmplare amuzantă.

Vă voi prezenta familia mea: mama Furnica, tata Furnicu, bunica Furnicita, bunicul Furnicitu și copiii, adică noi: Furnicuța, Furinic, Furinela, Furnilaș, Furnișa, Furinita și eu, noi suntem cei șapte copii din familie.

Locuim într-un mușuroi, alături de încă zece familii. Una dintre aceste familii se numește Furnigras. Toate merg ca pe roate în mușuroi, în afară de un lucru : Dolofan! Este mezinul familiei Furnigras și este cea mai grasă furnică! Nu numai că e dolofan, dar rămâne blocat zilnic pe culoarul trei, care e un pic mai îngust, iar noaptea iese singur și nimeni nu știe cum.

Într-o zi, s-a blocat bine de tot! A rămas acolo o săptămână întreagă! Trebuia să-l ajut, însă era prea greu ca să-l trag sau să-l împing, așa că l-am chemat pe Furinic, cel mai voinic dintre frați. Când am ajuns amândoi pe culoarul trei, Dolofan nu mai era acolo! Uitându-mă prin preajmă, i-am văzut doar fundul gras, ieșind din mușuroi. Parcă mă atrăgea și pe mine, asemenea unui magnet. Am început să mă apropiu, din ce în ce mai mult, până am ieșit după el, afară.

De bucurie, Dolofan a început să sară, astfel

dărâmă tot mușuroiul, iar după ce au ieșit toți de sub dărâmături, am primit o mare ciomăgeală de la bunica, pentru că noi, copiii, nu avem voie afară. Regina a spus:

- Dolofan este dat afară din mușuroi, oficial! Este o mare povară pentru noi.

După ce Dolofan a dispărut complet din zare, imediat ne-am adunat în șir indian și am pornit în căutarea unui nou mușuroi.

Am învățat că trebuie să-i prețuim pe cei de lângă noi, indiferent de aspect.

P.S. Vă întrebați cum ieșea Dolofan de pe culoarul trei? Ei bine, mânca untură, scăpa pe el și aluneca! :)))

*Tomescu Karina,
Clasa a IV-a B*

IARNA

Omul de zăpadă
E la noi pe stradă!
Este fericit,
Iarna a venit!

Hai, copii, la săniuș,
Hai, copii, pe derdeluș.
Uite, sus pe-acea colină
Săniuța stă să vină.

Se aruncă, se avântă,
Clinchetul lovește-o stâncă
Râsete și veselie,
Sărbători în armonie.

*Eleva: Zota Lara,
Clasa a II-a A*

Un Crăciun minunat

În noaptea de Crăciun,
Când Domnul s-a născut,
Este mare sărbătoare,
În jurul unui brad mare.

Dacă ai fost cuminte
Și bine ai învățat,
Moș Crăciun ți-aduce ție
Un cadou minunat.

*Teodorescu Gabriela-Andra,
Clasa a III-a B*

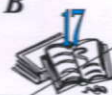
Moș Crăciun

Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Ne dorim ca în Ajun
Să primim cadouri multe
Pentru faptele făcute.

Moșule, noi ne dorim,
Ca-n Ajun de sărbătoare
Împreună ca să fim,
Să-mpărțim jucărioare.

Pe copii îi bucurăm,
Dacă sunt cuminiți și dorm,
Cu un cadou deosebit,
Pentru fiecare diferit.

*Popa Darius -Gabriel,
Clasa a III-a B*

Gimnasium

De Crăciun

De Crăciun, e sărbătoare,
Ne-întâlnim cu mic, cu mare,
La masă ne așezăm
Și colinde ascultăm.

Și-n Ajun, pe înserat,
Sub un brad frumos și-nalt,
Moș Crăciun mi-a așezat
Un cadou mult așteptat.

*Soceanu Alexandru-Marian,
Clasa a-III-a B*

Toamna

Toamna a venit din nou,
Frunzele au căzut din pom.
Păsările călătoare
Pleacă în țările calde.

Noi pe-afară ne jucăm,
În frunze și în iarbă,
Ploaia, frigul vin îndată
Toți copiii merg în casă.

*Popa Rafaela-Georgiana,
Clasa a III-a B*

*Cristea Lucian,
Clasa a III-a C*

*Comșa Anastasia,
Clasa a II-a A*

IARNA

Pomii au rămas îndată
Fără podoaba minunată.
Natura se va îmbrăca
Cu haina albă de nea.

Copiii mult s-or bucura,
Cu sania ei se vor da.
Moș Crăciun, cu tolba plină,
La toți copiii o să vină.

*Soare Mihai-Valentin,
Clasa a III-a B*

*Petcu Vanesa,
Clasa a II-a A*

Moșul cel drag

Moșul cel drag a sosit,
Cadouri ne-a dăruit,
Pentru că am fost cuminți
Și am ascultat de părinți.

La școală am învățat,
Numai FB-uri am luat.
Și la anul noi dorim
Multe daruri să primim.

*Pop Rares -Gabriel,
Clasa a III-a B*

CLOPOȚELUL

Clopoțelul sună,
Jocul să-l lăsăm,
Așezați în rânduri,
În clasă intrăm.

Hai grăbește pasul,
Nu te mai juca!
Lecția începe,
Nu întârzia!

*Vasile Alexia Valentina,
Clasa a III-a B*

TOAMNA

Toamnă, toamnă brumărie,
Poți să treci acum prin vie.
Strugurii cei arămii
Azi nu-i mai găsești prin vii.

*Ilie Sara-Maria,
Clasa I C*

La școală

E toamnă iar și am crescut,
Vacanța mare a trecut.
Voi merge din nou la școală,
Voi uita jocul din vară.

Voi învăța să scriu, să citesc,
Repede să socotesc.
Îmi va explica mămica,
Mă va ajuta bunica.

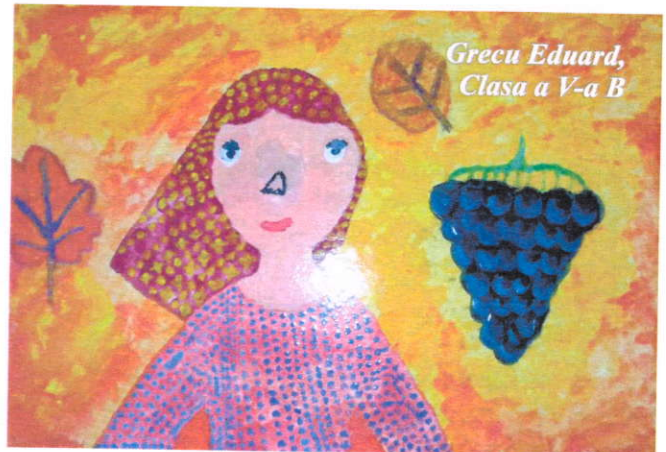
*Burlacu Iulia-Maria,
Clasa I C*

IARNA

Va veni iarna cea bună
De copii mult așteptată.
Pe Moș Crăciun ei îl visează
Și se gândesc ce om de zăpadă vor să facă.
Iarnă, te rog vino!
Noi, toți copiii, te așteptăm.

*Pârvu Iarina,
Clasa a IV-a A*

TOAMNA

Dragă toamnă,
Ești frumoasă!
Frunzele ruginite
Pe pământ împrietenite,
Strugurii din vii,
Merele îmbujorate,
Coșurile pline,
Recoltele bogate
De Dumnezeu date
În hambare sunt păstrate.

*Nedelcu Carmen-Maria,
Cls. a IV-a A*

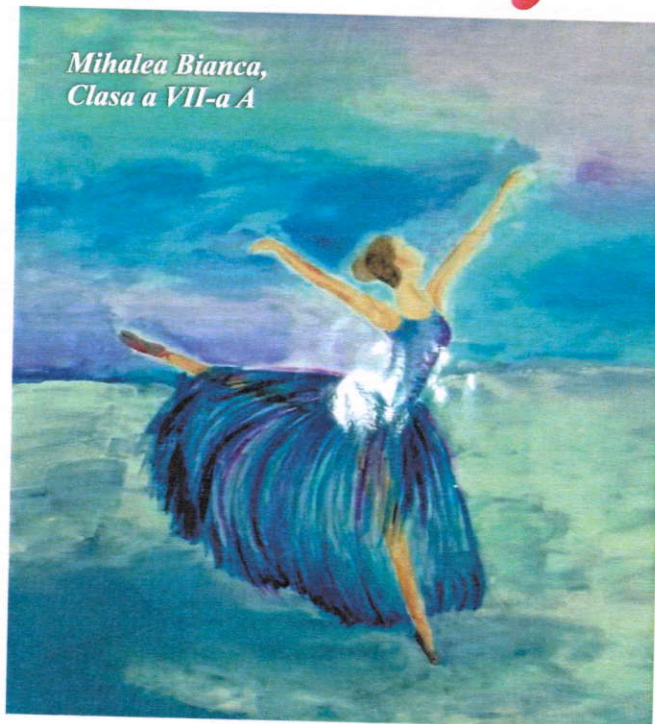
Feerie de iarnă

Iarna a sosit în zori,
Cu alai de sărbători.
Toți copiii se adună
Și petrec cu voie bună.

Bradul cu-a lui coamă verde,
Bucuros e când ne vede!
Vrea să fie adorat,
De copii înconjurat.

Hai, copii, la săniuș,
Colo sus pe derdeluș!
În zăpadă să-notăm,
De iarnă să profităm.

*Săndulache Annia-Maria,
Clasa a II-a A*

În mintea mea...

În mintea mea de copil,
A revenit un gând subtil.
De-astă vară mă gândesc,
Cum să fac să-l împlinesc...

De mic, visam așa frumos...
Să călătoresc în Cosmos !
Dar stai, îmi vine o idee
S-ajung cumva, prin Calea Lactee !

Așa că, gândul luminos
M-a dus să-i scriu unui Moș...
Probabil, celui mai bărbos,
Căci sigur e mai generos !

De nu-mi ating acest scop
Am să îl rog din nou, febril,
Că, tot îl știu așa abil,
Măcar un simplu... telescop
Să pună în pachet frumos,
Să „văd” de-acasă...al meu Cosmos!

*Neculae Luca Teodor,
Clasa a II-a A*

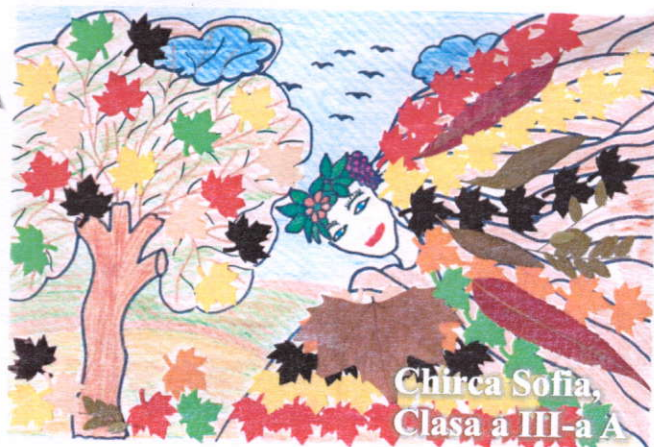
*Enache Andrei,
Clasa a VI-a A*

Când afară e zăpadă,
Noi ne bucurăm.
Cu săniuța în ogradă
Sau pe derdeluș zburăm.

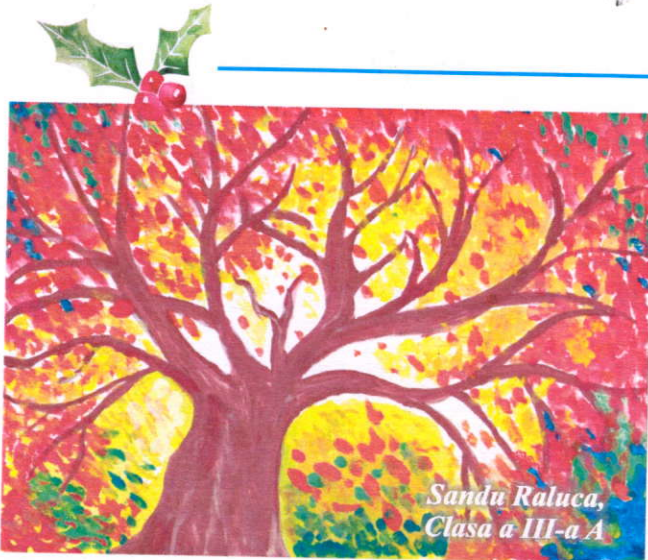
Cu căciuli, mănuși, fulare
Noi ne îmbrăcăm,
Înfruntând gerul cu nepăsare,
Într-una noi ne mișcăm.

Cu năsurile roșii
În casă apoi intrăm
Bem un ceai, stăm la căldură
Apoi... ne culcăm.

*Tătăruș Darius,
Clasa a II-a A*

*Chirca Sofia,
Clasa a III-a A*

Fata cu miros de cireș

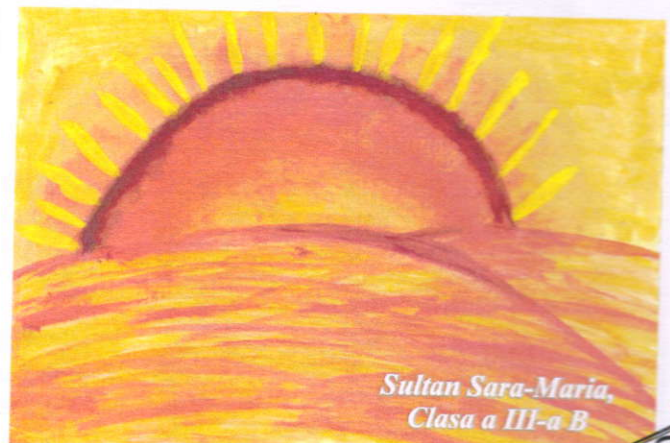
O observam în tăcere de mult timp.
Stătea la masă, privea afară,
În întinericul tăcut pe care doar ea-l descifra.
Scria despre artă, scria despre stele,
Iar eu i-am zâmbit ca și cum m-ar fi putut vedea.

A doua zi purta albastru,
Cred că se scufunda în cer,
N-aveam curaj să mă apropii,
Artista mi-a rămas mister.

A treia zi stătea pe bancă,
Citea din carte și din orizont.
Aveam gândul că mă înșală
Și că ea știe c-o privesc,
Probabil voia să mă rătăcească,
Dar nu știa că deja rătăcesc.

Au trecut luni făr' a mea muză.
Mi se făcuse dor să o pictez,
Când, pe cărarea plină de coroane,
Ating o mână și zâmbesc.
Simt un miros atât de dulce,
Miros fanatic de cireș,
Cireș de mai, întâiul suflet,
Ea trece și eu o cerșesc.

*Oprea Alexandra,
Clasa a VIII-a A*

Iarnă, iarnă, bun venit!

Iarnă dragă, bun venit!
Anotimpul meu iubit,
Toți copiii te așteaptă
S-aduci gheață și zăpadă!
Sărbătorile când vin,
Cu Plugușorul să pornim,
Pe la case să urăm,
Pe oameni să-i bucurăm!

Raicu Iulian Alecsandru,
Clasa a III-a D

Țara Oglinzilor

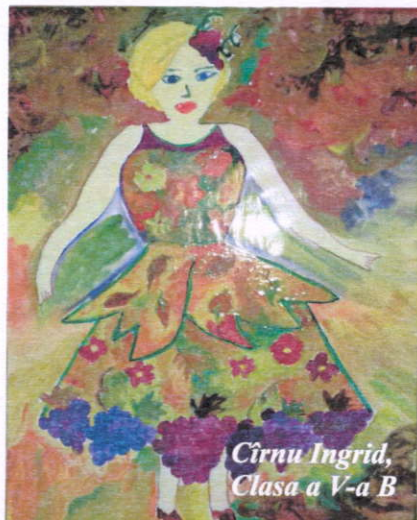
Timpul. Un element de nedescifrat.
Asemenea unui străin: misterios.
Am tot stat și am rămas mirat.
Zile, minute, secunde, am stat curios...

Cu soarele pe cer acesta a stat lângă mine,
Timpul însuși, măreț și uimitor.
Am vorbit și am discutat despre rău și bine,
La o cană de ceai, cu un spirit contemplator.

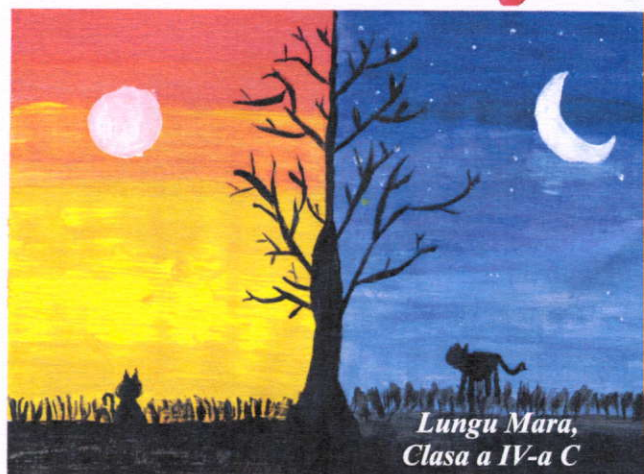
Deodată, de nicăieri, timpul s-a oprit!
Pierdut în spațiul cosmic, de negăsit...
Acum bâlbâie despre sine ca un aiurit,
Și am ajuns să îl înțeleg spre sfârșit...

Logica și regulile cu care am crescut,
Care au fost reținute printr-o „abracadabră”
Cu el am început să înțeleg acel necunoscut,
Iar restul a început să dispară.

Rusu Horia, clasa a VIII-a C

Cîrnu Ingrid,
Clasa a V-a B

Lungu Mara,
Clasa a IV-a C

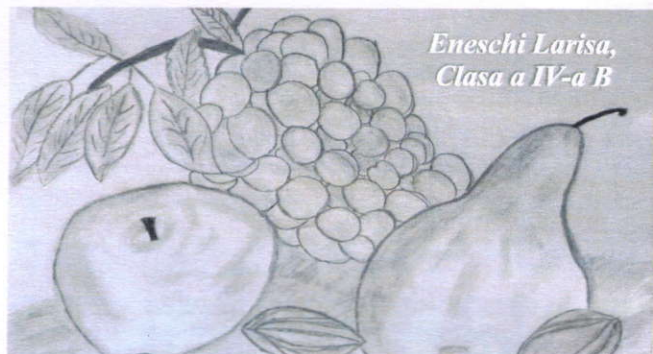
Prin livadă

E toamnă.

Un vânt puternic spulberă norii argintii.
Prin ferestrele caselor pătrunde lumina
blândă. Frunzele ruginii se desprind de pe
ramurile copacilor, una câte una. Din livada
bogată a bunicilor mei culegem mere roșii,
gutui parfumate și pere aurii. Fructele sunt
recoltate cu spor și sunt puse în cămări.

Iarna se apropie!

Preda Natalia,
Clasa a II-a C

Eneschi Larisa,
Clasa a IV-a B

Vine iarna

Așteptăm cu bucurie,
Iarna ca să vie.
Moș Crăciun cu plete dalbe,
Să ne-aducă sănătate!

Pentru doamna învățătoare,
S-aducă multă răbdare,
Să ne poată învăța
Ca să ajungem „cineva”!

Daruri multe, jucării,
Pentru voi, iubiți copii!
Iar pentru mama și tata
Tot ce-i bun în lumea asta!

Olaru Darius Ștefan,
Clasa a III-a A

Toamna la bunici

Toamna, cea mai darnică fiică a bătrânului an, ne aduce miresmele tufănelor din grădina bunicii, zile mai mici, dar blânde, aromele fructelor din pomi.

Cum ajung, Azorică, jucăușul meu prieten, mă întâmpină cu lătratul lui vesel și nu putem intra în curtea bunicii până nu alergăm voioși pe uliță și ne jucăm prin covorul frunzelor ruginii.

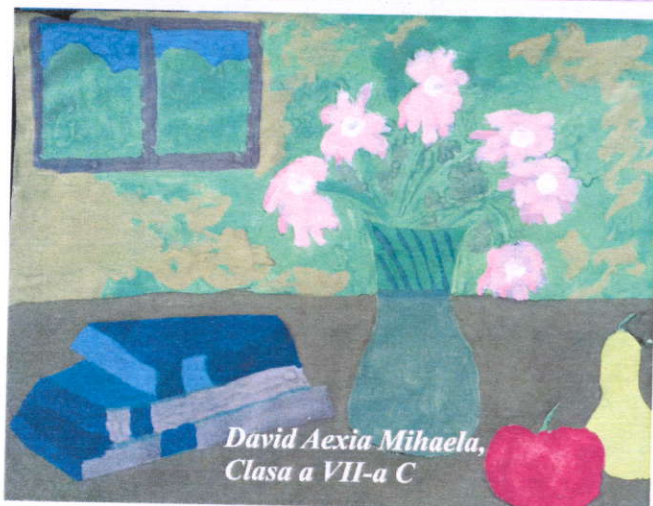
Cum intru în curtea bunicii, mă întâmpină mirosul de must proaspăt stors și aroma gutuilor ce așteaptă să fie culese și transformate de bunica în preparate delicioase... abia când cade bruma pe ele, după cum spune bunica. Hambarul este plin ochi cu porumb auriu, pomii cu mere roșii și pere zemoase și gustoase. Pe boltă atâră ciorchini albi, negri sau roz, păstrați de bunicul pentru mine, pentru că știe cât de mult îmi place să-i culeg și să-i gust!

Cum să nu-ți placă toamna la bunici?!!!

Dedu Andreea, cls. a II-a A

*Coțofană Olivia Medeea,
Clasa a VII-a C*

*David Aexia Mihaela,
Clasa a VII-a C*

*Martin Irina,
Clasa a VII-a A*

Anotimpul emoțiilor

Toamna este anotimpul care face legătura dintre vară și iarnă. Anotimpul poeziilor rostite în șoaptă, al versurilor, al iubirilor înfrigurate și al sufletelor pereche.

Fiecare persoană vede toamna diferit. Unii văd partea rece a toamnei: melancolia, iar alții îi văd paleta de culori a frunzelor. Eu văd acest anotimp ca un moment de sărbătoare și reuniune, un eveniment unic de imagini, sunete și mirosuri. Dar, mai presus de toate, frunzele colorate aduc toamnei un spectru de nuanțe între verdele proșpețimii verii și tonul plictisitor al iernii. Arțari roșii, mesteceni galbeni, paltini stacojii, nuci arâmii, fiecare copac cu garderoba proprie de toamnă, sălcii dansând în vânt, conifere tronând elegant - un peisaj pestriț de frunze și culori aflate în tranziție.

Această "paletă" de culori a toamnei ne transmite diferite emoții. Nuanțele de roșu aprins, maro, portocaliu rumen, galben moale și ruginiu, toate reprezintă câte o emoție, iar fiecare dintre noi le trăim în acest anotimp. E ca o vrajă a toamnei ce ne-a fermecat. E atât de încântător, încât aproape poți gusta culoarea. Și nopțile reci, cu aerul lor special, plin de miresme și de viață, te îndeamnă la melancolie și visare. Un aer de epocă aparte, diferit prin simbol și trăire.

*Vasile Chira Sofia,
Clasa a VIII-a D*

*Mihai Clara-Cătălina,
Clasa a VII-a A*

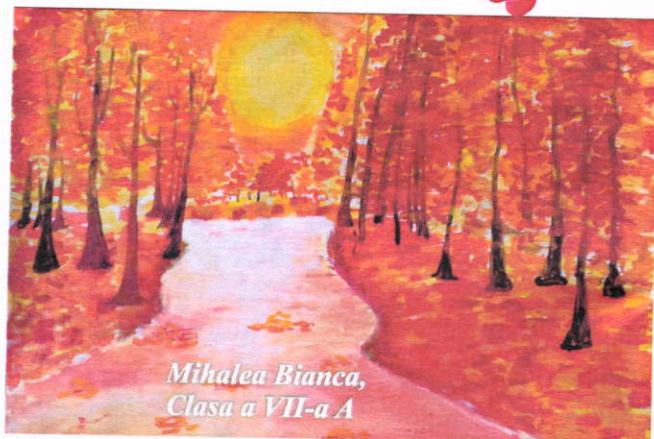

Livada aurie

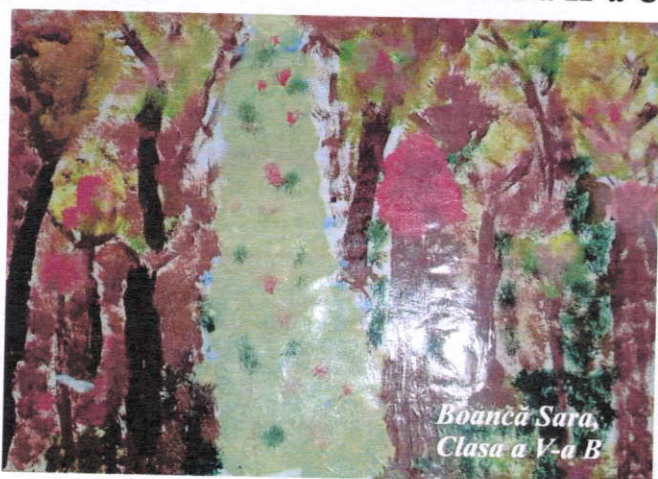
Într-o dimineață, lumina blândă a coborât pe flori. În fața casei era un copac cu frunze ruginii. Am ieșit din casă și am mers într-o livadă bogată. Acolo am găsit: gutui parfumate, pere aurii și mere roșii. Norii argintii au acoperit soarele.

Ce zi minunată!

*Donisei Arthur,
Clasa a II-a C*

*Mihalea Bianca,
Clasa a VII-a A*

*Boancă Sara,
Clasa a V-a B*

Ionescu Maria Nicole, clasa I C „Copacul”

Toamna și iarna

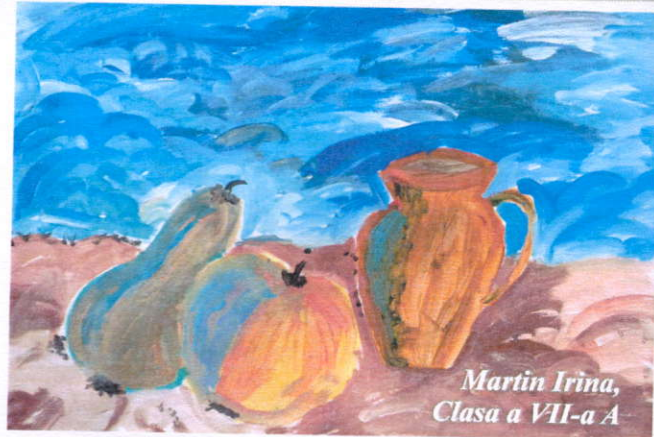
Mă gândesc ce-mi place mai mult: Toamna sau Iarna?... pentru că una e mai frumoasă ca alta.

Toamna ne întâmpină cu frunze verzi, galbene, ruginii, cu soarele blând ce-și trimite razele, printre crengile de acum golașe, să ne mângâie duios, cu strigătul trist al păsărilor ce se îndreaptă în stoluri spre ținuturi mai calde. Toamna ne întâmpină și cu zumzetul viețuitoarelor și al oamenilor ce trudesc pentru a aduna provizii și recoltele de pe câmpuri, ca să le fie bine în anotimpul rece ce urmează.

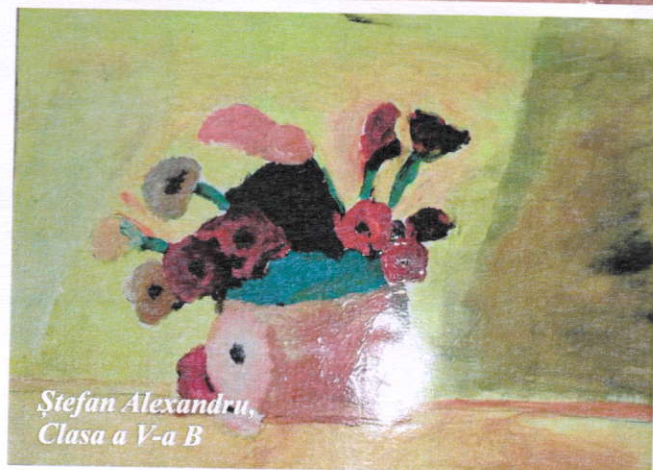
Da, rece, dar anotimp preferat de noi, copiii ! Cum să nu iubești iarna care ne aduce zăpadă pentru jocuri, dar și plapumă protectoare pentru semănături? Cum să nu-ți placă să te îmbulgărești, să te dai cu sania pe derdeluș, să zbori cu schiurile pe pârtii, să faci oameni din zăpadă. De ce să nu spunem că este anotimpul și cu cele mai multe surprize pe care ni le fac mult iubiții Moși- Nicolae și Crăciun, care au tolba plină cu dulciuri și jucării.

Acum mă înțelegeți de ce nu pot alege între cele două?

*Matcaș Eva Maria,
clasa a II-a A*

*Martin Irina,
Clasa a VII-a A*

*Ștefan Alexandru,
Clasa a V-a B*

Fulgii iernii

Într-o zi, eram pe-afară
Și-am văzut un fulg de nea!
Iar fulguțul mic ce zboară,
S-a oprit în palma mea!

Și din cer a mai căzut
Un fulg mic,
Și ce să vezi?
Toată curtea s-a umplut!

Erau foarte drăgălași,
Arătau ca și o stea!
Dansul lor era gingaș,
Și s-au pus pe casa mea.

*Alexandra Ciuciula,
clasa a V-a A*

*Lungu Teodor,
Clasa Pregătitoare B*

*Drăgan Ioana Camelia,
clasa I C „Veverita”*

*David Alexia,
Clasa a VII-a C*

*Lungu Teodor,
Clasa Pregătitoare B*

*Apostol Maria,
Clasa a IV-a D*

Pasiunea mea este fotografia. Imi place să surprind fiecare detaliu, fiecare anotimp, fiecare personaj.

În această perioadă, mi-a atras atenția transformarea prin care trece școala mea. Deși mă obișnuisem cu gârduțul și rondul din buxus, acum parcă totul s-a luminat și îți deschide noi orizonturi. Mă și gândesc cum va arăta la primăvară cu mult

verde și poate multe flori multicolore. Ne-ar plăcea câteva băncuțe, dar poate că e mai bine fără, pentru a se menține mai bine curățenia.

Deși îmi place foarte mult anotimpul iarna, acum aștept cu nerăbdare primăvara pentru a întregi colecția de fotografii cu imagini din curtea școlii mele!

Gheoghe Sabina,
Clasa a VI-a C

Către norișori

Subiect: Vrem să ningă !

Dragii norișori,

Eu aș vrea să vă spun să lăsați voi câte-un fulg, pe la noi, pe pamânt. Nu prea mult, nici prea puțin , tre' să fie potrivit pentru - o joacă cu zăpadă și vă spun eu, spor la treabă !

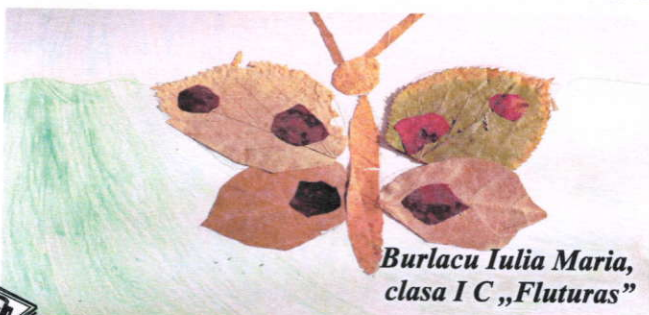
Cu colegii laolaltă ,vom striga în sus :”zăpadă !”.

Vrem să ningă ca-n povești, ca în zilele sărbătorești ! Pe copaci și pe șosea, zăpada să ne - nvesească ziua !

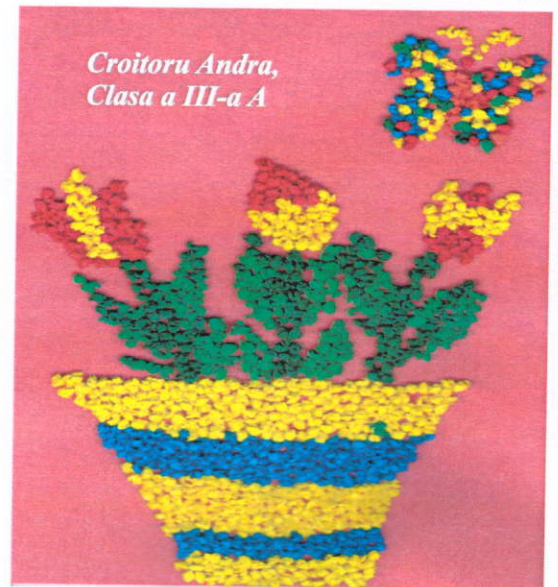
Doar atât eu îmi doresc; dragii nori , eu vă iubesc!

Cu dragoste ,

Timeea Constantin,
Clasa a IV-a B

Burlacu Iulia Maria,
clasa I C „Fluturas”

Croitoru Andra,
Clasa a III-a A

Butnariuc Andra Maria,
clasa I C „Vaza cu flori”

TRADIȚII UITATE DIN BĂRĂGAN

„Lăsata Secului pentru Postul Crăciunului”

Poporul român a avut de-a lungul timpurilor foarte multe tradiții, dar multe dintre acestea nu s-au mai păstrat până în zilele noastre.

Una dintre aceste tradiții sărbătorită cu sfințenie de strămoșii noștri era "Lăsata Secului pentru Postul Crăciunului". Aceasta se sărbătorea pe data de 14 noiembrie în Câmpia Bărăganului. Sătenii așteptau cu multă bucurie sărbătoarea, pentru că toate rudele se înâlneau în casa celui mai vârstnic. De obicei, masa era așezată spre răsărit, lângă o icoană. Pe masa acoperită cu o pânză albă era așezată o pâine, făcută în casă, cu sare. La început, fiecare musafir lua o bucătică de pâine, pe care o înmuia în sare. Se aduceau apoi pe masă bucate tradiționale: ciorbe, sarmale, fripturi și plăcinte. La loc de cinste erau sticlele de țuică și vin.

Începând cu a doua zi, oamenii țineau post până

la Crăciun. Păcat că această sărbătoare frumoasă a fost uitată!

*Maria Naca, Ilinca Filipache,
Clasa a VI-a A*

„Moșul de turcă”

Repertoriul tradițional al obiceiurilor românești desfășurate în Bărăgan cu ocazia Anului Nou, dar și a Crăciunului cuprinde: colinde de copii, colinde de ceată (colindele propriu-zise), cântecele de Stea, Vicleimul, Plugușorul, Sorcova, Vasilca, jocuri cu măști, dansuri, teatru popular și religios etc. Cele mai bogate, mai variate și mai strălucitoare din punct de vedere artistic sunt, alături de plugușoare, colindele de ceată, precizează etnografi. Caracterul

esențial al sărbătorii este bucuria și încrederea cu care omul întâmpină trecerea de la anul vechi la anul nou, începutul unei noi perioade de vegetație, al unei noi etape în viața lui și a sătenilor săi, a colectivității în care trăiește.

Obiceiurile de iarnă se respectă în satele ialomițene cu sfințenie. Cetele de colindători cutreieră ulițele satelor și gospodăriile țărănești, făcând tradiționalele urări. În zonele în care încă se păstrează tradiția, colindele de dinainte de Crăciun, atât cele de fereastră, cât și Plugul, sunt însoțite de „moșul de turcă”. „Acesta este, de fapt, un bărbat care poartă o mască de tîgvă, un cojoc lung cu blană pe față, încins cu o centură de talângi și o bătă în mână. Masca este confecționată dintr-o tîgvă decorată cu material, cum ar fi ața de urzică, coceni de porumb, boabe de fasole, pene și fulgi, samânță de dovleac, păr din coamă de cal.

*Petrescu Andrei,
Dumbravă Adelina Georgiana,
Clasa a VI-a C*

POVESTEA DE LA GURA SOBEI

Este iarnă din nou. Afară și-a făcut apariția un peisaj mirific. Fulgii mari plutesc în văzduh și parcă se joacă de-a prinselea în aer până ajung pe pământ, unde se aștern într-un covor din ce în ce mai gros și pufos. Pe bolta cerească, în mijlocul bărcuțelor plutitoare, Crăiasa Zăpezii ne privește gătită într-o minunată rochie cusută cu ace de gheață și împodobită cu mii de stelute argintii. Alături de ea, spiridușii se zbenguiau fericiți.

Toate geamurile caselor erau pictate cu flori de gheață sclipitoare de după care se zăreau năsururile copiilor. Bunica, silită de frigul de afară, le-a gătit celor trei nepoți ai săi câte un ceai. Bătrâna și-a luat uneltele de împletit și s-a așezat la gura sobei alături de ei. Aceștia au vrut să asculte o poveste, așa că bătrâna le-a făcut pe plac. Aceasta a început să le vorbească despre Nașterea Pruncului Iisus, despre magi și steaua minunată, dar și despre datinile și obiceiurile de Crăciun pe care ea, copil fiind, le respecta cu sfințenie.

Le destăinui că începând cu noaptea de 23 spre 24 decembrie, de la miezul nopții și până la revărsatul

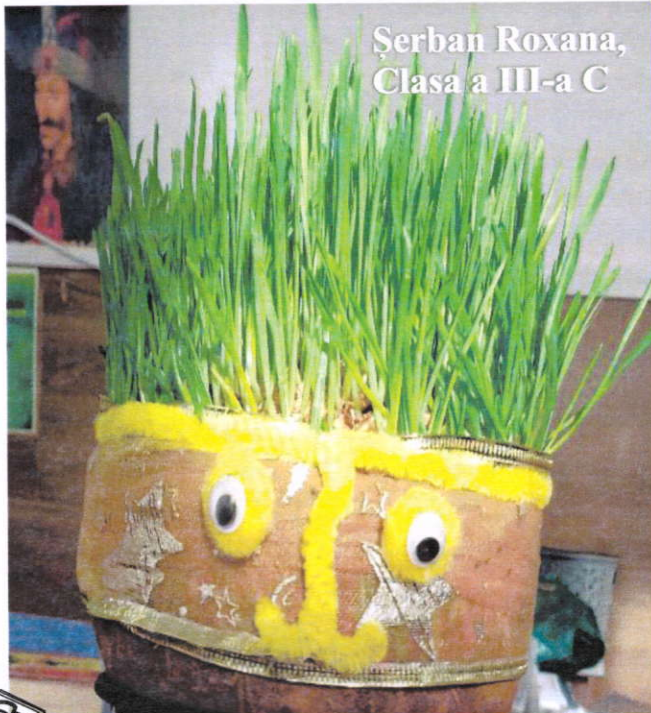
zorilor, ulițele satelor răsunau de glasurile cristaline ale micilor colindători. Cu trăistuțele de după gât, cu bâta în mână și căciulile pe urechi, colindătorii mergeau din casă în casă și strigau la ferestrele luminate: „Bună dimineața la Moș Ajun!” Bunicuța le spuse că mai sunt și alte obiceiuri cunoscute cum ar fi: tăierea porcului de Ignat (20 decembrie) și împodobirea bradului de Crăciun.

Cu glasul blând, îi sfătui pe copii să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile în care s-au născut, să iubească meleagurile natale și să fie mândri de toate acestea.

Nepoții erau captivați de vorba blândă a femeii. Deși ar fi vrut să afle cât mai multe despre tradițiile românești, somnul a bătut la ușă, iar Moș Ene se așeză pe genele copiilor.

Bătrâna a rămas singură în tăcerea odăii liniștite, cu zâmbetul pe buze, încrezătoare că nepoții ei vor duce mai departe tot ceea ce a dat sens copilăriei sale.

*Răileanu Andreea,
Clasa a VI-a B*

Șerban Roxana,
Clasa a III-a C

Tradiții și obiceiuri de Sfântul Nicolae

Moș Nicolae este cel mai așteptat de către copii, deoarece este primul Moș darnic care aduce cadouri, odată cu venirea iernii.

Copiii trebuie să își curețe ghetuțele pentru ca Moșul să le umple cu daruri. Dacă nu au fost cuminiți, copiii pot primi de la Moș o nuielușă.

Tradiția spune despre Moș Nicolae că este protectorul copiilor și al oamenilor săraci și este sărbătorit an de an pe data de 6 decembrie.

*Vlante Francesca,
Clasa a II-a C*

ȘTIAȚI CĂ...

Conceptul de "școală" provine de la cuvântul latin "schola", derivat și el la rândul său din greaca antică "scholeion", de la "schole". Termenul grec era la început conceput drept "timp liber", pentru ca apoi să evolueze: de la "timp liber" a ajuns să descrie "locul în care era petrecut timpul liber", adică în care se țineau discuții filosofice sau științifice în timpul liber, pentru a descrie mai apoi "locul de lectură" până la a descrie locul de instruire pentru excelență.

*Nedelcu Carmen-Maria,
Clasa a IV-a A*

ȘTIAȚI CĂ...

● Limba română este vorbită în toată lumea de 28 milioane de oameni.

● Limba română este limba maternă a 182 000 de locuitori din Regiunea Cernăuți și a 80 000 de locuitori din Bugeac, Ucraina.

● Limba română este limba oficială în Regiunea Autonomă Voivodina, Serbia.

● Cea mai mare comunitate de vorbitori de limba română din Asia se găsește în Israel.

● Limba română este una din cele cinci limbi în care sunt oficiate servicii religioase pe Muntele Athos, Grecia.

*Belu Cătălin,
Clasa a IV-a A*

ȘTIAȚI CĂ...

Ghepardul este cel mai rapid animal de uscat și poate ajunge de la 0 la 100 Km/h în doar trei secunde? Trăiește în savana africană și din Asia de sud-vest până în India. Ghepardul este carnivor, iar gazele Thomson constituie prada sa preferată.

*Petre Eva Nicole,
Clasa A II-a C*

ȘTIAȚI CĂ...

● Vidrele de mare se țin de „mână” în somn pentru a nu fi separate de curenți.

● O cârțiță poate săpa un tunel de 90 de metri într-o singură noapte.

● Pinguinii Gentoo își „cer în căsătorie” partenerii oferindu-le o pietricică.

● Văcuțele produc cel mai mult lapte atunci când ascultă melodii lente.

● Fluturii pot simți gustul cu ajutorul picioarelor.

● Atunci când găsesc un pui abandonat,

veverițele îl adoptă.

● Există gheață la polii Linii, la polii planetelor Marte și Mercur.

● Fiecare dintre noi bea aproximativ 1metru cub (1000 de litri) de apă în fiecare an.

● Planta care crește cel mai repede este bambusul. Într-o oră, tulpina lui poate crește cu 2-3 cm., iar în 5 săptămâni poate ajunge la o înălțime de aproximativ 20 cm.

*Dursină Alex Cristian,
Clasa A II-a*

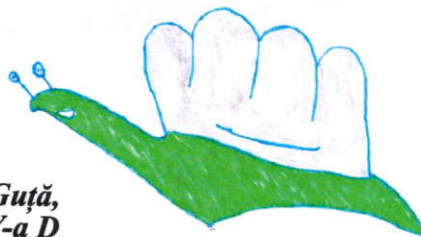
ȘTIAȚI CĂ...

Crizantema este o floare perenă, foarte apreciată și răspândită în țara noastră. Aceasta se numără printre cele mai rezistente flori, iar pretențiile de îngrijire sunt reduse. Ele provin din China și Japonia, dar în Europa au luat foarte multe forme și culori care le-au transformat în cele mai căutate plante de toamnă. Specia japoneză are flori mici și galbene, iar pe cea din China o recunoști după florile mari, albe sau roz. Denumirea genului chysantemum, cu 30 de specii de flori diverse provine din limba greacă și înseamnă „Floare de aur”.

*Dinu Sara,
Clasa a III-a A*

Ce poți face cu... o mânuță!

*Desene realizate de Badar Ionuț și Badar Guță,
Clasa a IV-a D*

GHICITORI

Vremea s-a răcit,
Zăpada a sosit.
Noi ne bucurăm nespus
De fulgii căzuți de sus !
Cine a venit ? (Iarna)

*Dumitru Rareș,
clasa a II-a A*

Cine nasul îl îngheață
Desenând și flori de gheață ?
(Gerul)
*Tătăruș Darius,
clasa a II-a A*

Afară s-a răcit,
Florile s-au ofilit,
Frunzele au ruginit
Oare cine a sosit ? (Toamna)

Păsările au plecat,
Frigul le-a cam speriat.
Se întorc la primăvară,
Cine a venit în țară ? (Toamna)

*Negreanu Ella Anastasia,
clasa a II-a A*

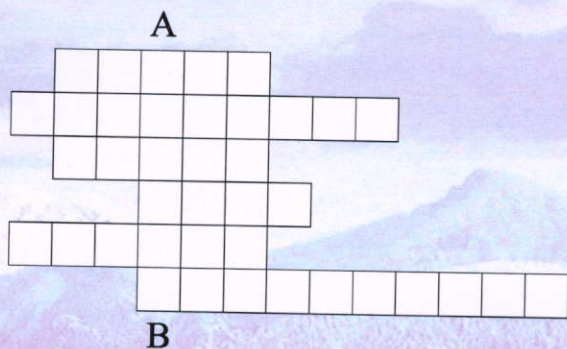
Ghici ghicitoarea mea !

Când e galben, e gustos
Când e roșu-i arătos.
De-l mănânci, ai vitamine,
Sănătatea-i lângă tine. (Mărul)

În livadă sunt vedete,
Galbene și parfumate,
Din ele, bunica gătește
Bunătați aromate. (Gutui)

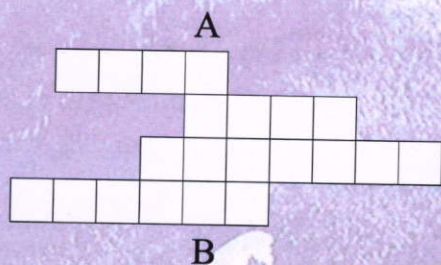
*Tarna Alessia Maria,
clasa a II-a A*

REBUSURI

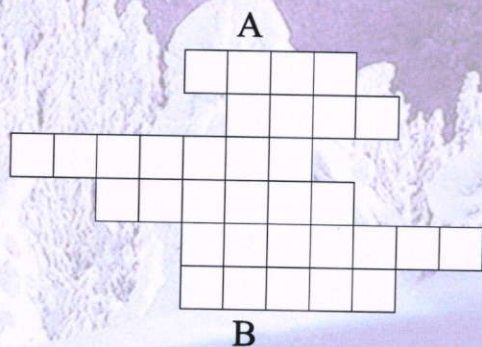
1. Fructe „cu puf galben ca de pui”.
2. A doua lună de toamnă.
3. Ne încălzește cu razele sale.
4. Fructe zemoase, gustoase, verzi, galbene sau roșii.
5. Cad toamna din copaci.
6. Sunt patru într-un an.

Negreanu Ella Anastasia, clasa a II-a A

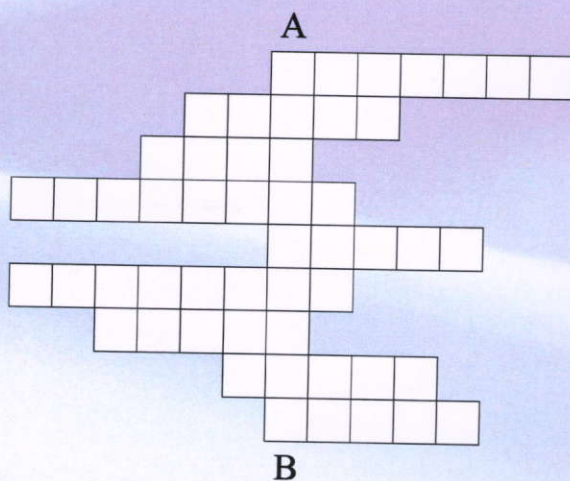
1. Se pun în brad de Crăciun.
2. Trag sania lui Moș Crăciun.
3. Moș Crăciun le așază sub brad.
4. Se așterne iarna.

Petcu Vanesa, clasa a II-a A

1. Păsările călătoresc în.....spre țările calde.
2. Cade din văzduh iarna.
3. E portocaliu și e numai bun de plăcinte.
4. Culoarea frunzelor toamna .
5. Are trei luni.
6. Este trasă de copii iarna.

Matcaș Eva Maria, clasa a II-a A

1. Prima zi de școală.
2. Păstrezi creioane, carioca, stilou... în el.
3. Merge la școală.
4. Mergi cu el la școală.
5. Scriu cu cretă pe ea.
6. Din el înveți alfabetul.
7. Să scrii cu stiloul pe el.
8. Stă în bancă cu tine.
9. Tragi linii cu ea.

A-B - Este cel care te învață în primii ani de școală !

Pîrvu Lucas Mihai, clasa a II-a A

Cîrmu Ingrid
„COPILĂRIE-LUME DE BASM”,
Clasa a V-a B

ISSN 1843 - 9381

Design & Digital Print: TIPOGRAFIA PRINT CREATIV
Tel.: 0243 232 114
E-mail: tipografia@printcreativ.ro